

Het leven is geopenbaard

door: J.N. Darby

1 Johannes 1:1-8

God en Zijn kinderen

Het is wonderlijk om te zien wat een vertrouwelijkheid God wil hebben tussen Zijn kinderen en Hemzelf. Wij hebben een schat in aarden vaten en God maakt van ons lichaam Zijn tempel, vaten van de tegenwoordigheid van Zijn Geest. Blijkbaar niet om erin te wonen als in een stenen tempel, maar om in onze harten en gedachten te werken om ze te vervullen met dat wat *Hij* is. In Christus heeft God Zichzelf geopenbaard aan de mensen. Nu vervult Hij de gelovigen met het nieuwe leven dat zij aan Hem ontlene. Dat is zelfs het geval met de zwakste christen. Naar zijn werkelijke positie is hij verheven boven elk schepsel. Engelen zien het aangezicht van God, zoals wij het nu niet zien. Maar Hij heeft Zich aan de engelen niet geopenbaard zoals Hij Zich aan ons openbaart, nl. als onze Vader in Christus. Dat is het wat het geluk van de christen uitmaakt en wat zijn karakter dient te zijn.

Johannes houdt zich bezig met Wie *God* is. Er is in zijn brieven weinig sprake van de raadsbesluiten en plannen van God. Maar hij spreekt wel over Zijn natuur en de bijzondere kennis ervan, die ons wordt geschonken in Christus: *“Als iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren, en mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en woning bij hem maken”* (Joh. 14:23). God openbaart Zichzelf en het is opdat wij gemeenschap met Hem zouden hebben, en opdat wij Hem zouden aanbidden. Dat is heel iets anders dan de menselijke gedachte om volmaakt te worden teneinde zich voor God te kunnen stellen *in de hemel*. Het gaat erom volmaakt te zijn zoals Hij volmaakt is, en Zijn karakter te vertonen *voor de mensen*: *“Weest u dan volmaakt zoals uw hemelse Vader volmaakt is”* (Matt. 5:48). *“Maar weest jegens elkaar goedertieren, welgezind, elkaar vergevend, zoals ook God in Christus u vergeven heeft. Weest dan navolgers van God, als geliefde kinderen”* (Ef. 4:32 - 5:1).

De liefde is de volmaaktheid van God. Wij zouden uit onszelf nooit kunnen leren onze vijanden lief te hebben. Maar wij hebben ondervonden dat God ons – Zijn vroegere vijanden – heeft liefgehad en die liefde is in onze harten uitgestort door de kracht van Zijn Geest. Wat een voorrecht is die weerspiegeling van Gods

karakter in Zijn kinderen! Dat toont de uitmuntendheid van onze positie. God roept ons op, in vertrouwen op Hem en door de werking van Zijn genade, Hem te openbaren in deze wereld. We kunnen daarbij niet steunen op wat wijzelf zijn, maar wel op de openbaring van deze genade. Toen Petrus de Heer had verloochend en zijn zwakheid had ondervonden, vertrouwde de Heer hem Zijn schapen toe en stelde hem in staat de genade aan anderen te openbaren. Men kent de genade, als men die zelf heeft ondervonden. Alleen als wij verootmoedigd zijn, kunnen wij haar begrijpen. Wij moeten leren dat wij slechts zondaars zijn, en dat God louter genade is. Als wij iets anders waren dan zondaars, zou er geen sprake zijn van genade. Omdat wij zondaars zijn, ontvangen wij de kennis van Gods genade – dat wil overigens niet zeggen dat het nodig is die kennis te krijgen door een val zoals bij Petrus.

Vrede met God

Wij hebben als christenen werkelijke kennis van Wie God is. De Heilige Geest openbaart Hem voortdurend vanuit het Woord. Hij laat ons steeds ervaren wat Hij voor ons is en wij worden opgeroepen volmaakt te zijn zoals Hij volmaakt is. U kunt er echter niet aan denken dat te zijn, voordat u absoluut volmaakt bent voor Zijn aangezicht. De eerste voorwaarde voor een mens is vrede met God te hebben, en daartoe moet men volmaakt zijn *vóór* Hem. Als u niet hebt begrepen wat de verlossing is, kunt u op een of andere manier worden aangetrokken door Gods goedheid, maar alleen de volmaakte verlossing door Christus stelt ons in staat het goddelijke leven te openbaren. Tot op het ogenblik dat de apostelen de verlossing hadden verstaan, hadden ze hiervan geen begrip. *“U weet niet van welke geest u bent”* (Luc. 9:55), zei de Heer. Christus kon hen toen nog niet uitzenden als getuigen van Wie God is in Zijn volmaakte genade, maar alleen als getuigen van wat Hij deed in Israël. Wat Hemzelf betrof, moest Hij opmerken: *“Ben Ik zo lange tijd bij u en heb je Mij niet gekend, Filippus”* (Joh. 14:9). Hij had God niet gezien in de Persoon van Christus.

Gemeenschap

Het eerste is dus vrede met God, de verzoening. Daarna pas kan men spreken van *gemeenschap* – zodra ik begrijp dat ik in Christus volmaakt ben en dat God mij in Hem ziet zonder gebreken. Als ik het getuigenis heb dat ik rechtvaardig en aangenaam voor God ben (Hebr. 11:4-9), kan ik begrijpen Wie God is en de liefde die Hij voor mij heeft. Zolang ik aan mijn zonden denk en aan de noodzaak van het bloed van Christus om gered te worden, aan de grootheid van God en aan de waarheid van dat vergoten bloed, dan denk ik inderdaad aan heel belangrijke dingen. Maar dat is nog heel iets anders dan God werkelijk te kennen en Zijn liefde te genieten. Over deze kennis van de liefde van God worden wij onderwezen in de eerste brief van Johannes. De apostel spreekt voortdurend over de openbaring van alles wat God is in Christus, en hij wil ons bewaren in gemeenschap met Hem. Want God heeft Zichzelf geopenbaard in Zijn Zoon en wij moeten voortdurend op *Hem* zien en niet op onszelf.

Het leven is geopenbaard. Ik bezit het nieuwe leven, het is in mij; en ik moet God liefhebben, die mij heeft liefgehad. Dat is allemaal waar, maar Johannes begint *niet met mij*. Zonder inleiding stelt hij ons *Hem* voor, omdat hij alleen maar aan Christus denkt. Als er eigen gerechtigheid of ongelooft in mijn hart is, denk ik aan mijzelf. Daar is de apostel ver van verwijderd. Hij zegt: ‘Ik wil jullie Iemand voor ogen stellen, Iemand *buiten* jezelf, die al je aandacht waard is’. “*Wat van het begin af was*”, dat is de Persoon van de Heer Jezus. Dat is wat wij vinden in Hem, een Voorwerp voor ons hart, terwijl Johannes verder veronderstelt dat iemand vrede heeft ontvangen wat betreft zijn zonden.

Het gaat om “*het eeuwige leven, dat bij de Vader was en ons geopenbaard is*”. De Heer Jezus is in deze wereld gekomen, God heeft Zichzelf geopenbaard in een Mens in liefde en heiligheid. Op Hem richt Johannes onze aandacht om de gemeenschap tot stand te brengen: “*wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij ook u, opdat ook u met ons gemeenschap hebt. En onze gemeenschap nu is met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus*” (vs. 3). Onze gemeenschap is gegrond op het fundament van deze volledige en volmaakte openbaring van God in Jezus Christus. Dat ontbrak toen de Heilige Geest nog niet was gegeven, want door de Geest leren wij die openbaring verstaan. Hij is van Godswege gekomen om ons deze dingen te laten begrijpen en te laten zien Wie God is. Wij weten dat de Heilige Geest is neergedaald na Christus’ verhoging in de hemel. De Heer Jezus is naar de Vader opgevaren, nadat Hij een volkomen verlossing had bewerkt en het verzoeningswerk had volbracht, waardoor wij zonder zonden zijn. Maar dat is niet alles, want hierdoor zijn wij in de tegenwoordigheid van God gebracht en zijn wij aangenaam in Christus. Wij zijn gerechtvaardigd door Christus, maar wij zijn ook evenzeer bemind als

de Heer Jezus ¹ en wij kennen God nu in dit karakter: “God is liefde”. Christus is voor God Degene in Wie Hij al Zijn gunst vindt en al Zijn liefde. Christus is het die God heeft verheerlijkt met het oog op onze zonden, en God wil ons met Hem boven alle dingen plaatsen.

De hemel gaat open

Stefanus was vol van de Heilige Geest en hij werd niet bang van het visioen van de heerlijkheid van God en van de Zoon des mensen, zoals Daniël het wel was geweest. Stefanus was *op aarde*, maar vol van de Heilige Geest zag hij zijn plaats *in de hemel* en zei: “*Heer Jezus, ontvang mijn geest*”. Hij had Hem als de Zoon des mensen voor ogen, niet alleen als de Zoon van God. Zo is er een volmaakte gemeenschap door de Heilige Geest, de Trooster, die gekomen is en die ons hart vervult. De *geopende hemel*, zoals wij die zien in deze geschiedenis (Hand. 7), spreekt duidelijk over onze plaats. Toen de Heer Jezus op aarde was, heeft Hij de hemel geopend gezien bij Zijn doop door Johannes. De Heilige Geest daalde toen op Hem neer, want God vond Zijn welbehagen in Hem. God liet Zijn stem horen om Hem te erkennen als Zijn geliefde Zoon. In Johannes 1:52 stond Gods kracht ter beschikking van Christus als Mens op aarde, en de hemel werd geopend om de engelen te laten opstijgen en neerdalen op de Zoon des mensen. In Openbaring 19:11 wordt de hemel ook geopend, maar dan om Christus het oordeel te laten uitvoeren.

Tussen deze beide gedeelten staat de geschiedenis van Stefanus. De hemel werd voor Stefanus geopend, omdat hij vol was van de Heilige Geest en Christus nu boven is. De hemel is open voor de heiligen op aarde, zodat Stefanus daarbinnen kon gaan. Dat is nu de positie van de Gemeente op aarde, de nieuwe plaats van de mens in de tegenwoordigheid van God, op grond van het volbrachte verlossingswerk van Christus. Hij is opgevaren en heeft daar plaats voor ons bereid en vandaar heeft Hij de Geest van zoonschap gezonden in onze harten. Zodat wij niet alleen oog hebben voor de eenheid tussen de Vader en Hem of tussen Hem en ons (Joh. 14:20), maar er ook deel aan hebben. Dat is de christelijke gemeenschap: “*onze gemeenschap nu is met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus*”.

Dat is iets geheel nieuws. God is in het licht en ik ben in het licht, zoals Hij in het licht is. Het gaat hier niet meer om *rechtvaardiging*, maar om *gemeenschap*. God is de heilige God, maar Hij is liefde. Dat heb ik geleerd door het kruis, en nu ik in de tegenwoordigheid van God ben gebracht en geliefd ben zoals de Heer Jezus, is de liefde van God in mijn hart uitgestort. Christus

---

¹ Dit verschil vinden wij in Hebr. 11. Abel ontving het getuigenis dat hij rechtvaardig was, maar Henoch het getuigenis dat hij God behaagd had. Wij verkrijgen beide getuigenissen in *Christus*.

houdt zich met ons bezig, met onze harten, om ons het genot van deze liefde mee te delen (Joh. 17). Hij zegt: *“Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld geeft, geef Ik u”* (Joh. 14:27); *“opdat zij mijn blijdschap volkomen hebben in zichzelf”* (Joh. 17:13). Er is niet alleen de vrede voor het geweten, maar groei in de liefde. We zijn geplaatst in de volmaakte gunst van God en doordat wij de Heilige Geest hebben ontvangen, zijn wij in staat te begrijpen Wie het hart van God vervult – Christus.

Leven, licht en liefde

Ik ben niet meer onwetend aangaande dit leven; ik heb het in volkomenheid gezien in Christus. Doordat ik de Zoon ken en de Heilige Geest ontvangen heb, weet ik dat de Zoon in de Vader is. En wij hebben de Vader in Hem gezien op aarde. De apostelen konden zich het leven van de Heer Jezus herinneren en er de volmaakte openbaring van God in zien. Als wij de evangeliën lezen, leren wij deze openbaring kennen op een manier die de apostelen zelf niet hadden toen zij de Heilige Geest nog niet hadden ontvangen. Daarin vindt het hart rust, en wat is er meer dan de gemeenschap met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus? De apostel genoot iedere dag volop – zonder dat er sprake was van zonde of van rechtvaardiging – van het feit dat God Zichzelf had geopenbaard in Jezus Christus. Wat een heerlijke gemeenschap, waartoe wij geroepen zijn! De Heilige Geest laat ons genieten van de gevoelens van God Zelf, doordat Hij ons de Heer Jezus voorstelt als het welbehagen van de liefde van de Vader. Het hart geniet ervan en het is blij om uit die liefde te leven en erin te blijven. Zo wordt het leven van Christus in ons tentoongespreid.

Men begrijpt de liefde alleen door lief te hebben. En ten opzichte van de Persoon van Christus is de goddelijke liefde werkzaam. Het leven van Christus Zelf is aan ons megedeeld en het wordt in ons geopenbaard tegenover de mensen. Daarom kan Hij tegen ons zeggen: *“Weest u dan volmaakt zoals uw hemelse Vader volmaakt is”* (Matt. 5:48). Want dat is wat de Heer Zelf verwerkelijkte. Hij roept ons ertoe op Zijn *eigen* leven te openbaren, wanneer Hij de Zijnen gelukkig prijst in Matteüs 5:1-12. Hij spreekt in deze verzen eigenlijk over Wie Hijzelf is. Wie is rein van hart? Wie heeft vrede gemaakt? Wie is arm van geest? Het gaat allemaal om *Hem*. En als wij Zijn karakter vertonen, zullen wij de vreugde smaken die Hij had; en dat is eigenlijk niets anders dan het genot van Wie God is. Wij zijn geschikt om hiervan te genieten, als wij de Heilige Geest tenminste niet bedroefd hebben. Dat is het geluk van het christelijk leven.

Merk op dat we hiervoor geen inspanning behoeven te verrichten. Mozes hoefde zich niet in te spannen om zijn gezicht te laten stralen. Zo'n heerlijk resultaat kan door geen enkele inspanning tot stand komen. Maar ik houd mij bezig met de Persoon waarmee God bezig is.

Ik vind mijn vreugde in de Persoon waarin God Zijn welbehagen vindt. Ik heb dezelfde gedachten als de Vader. Als ik dat verwerkelijk, betekent dat – zonder inspanning – heiliging. Dit houdt ook in dat het vlees voor dood gehouden wordt; God waakt dan in Zijn genade voortdurend dat dit gebeurt. En als wij met Hem wandelen, zullen wij in deze wereld geestelijke ervaringen meemaken die meewerken tot dat doel. Hierdoor zal de gemeenschap in stand blijven. En het bewaren van de gemeenschap is het enige middel om het karakter en het gedrag van God op aarde te vertonen. Ons genot en ons getuigenis zijn twee zaken die onderling verwant zijn: *“En deze dingen schrijven wij u, opdat onze blijdschap volkomen is”* (vs. 4). Dikwijls zijn ze dat niet, omdat er in ons iets te oordelen valt.

Maar hoe dan ook, er worden ons geen zaken aangeraden, geen moeilijke dingen opgedragen om die doen. Nee, het geheim is te kijken naar de Heer Jezus: *“(…) wat wij gezien hebben met onze ogen, wat wij aanschouwd hebben”*. Wij moeten zo vertrouwelijk met de Heer Jezus zijn dat wij op elk moment van het leven weten wat Hij wil en hoe Hij zou handelen. Daarnaar moeten wij streven en het is jammer dat wij dat dikwijls moeten leren met vallen en opstaan. Het is toch niet te hoog gegrepen en niet te moeilijk? Het gaat erom met Hem de weg te gaan, bij alles wat wij nodig hebben. Zo zullen wij Zijn liefde leren kennen, ondanks onze zwakheid. Wij zullen ervaren dat Hij voorziet in alles wat ons ontbreekt. Dat is het wat de apostelen hadden ervaren. In gemeenschap leven met de Heer Jezus in alle omstandigheden, ondanks fouten en moeilijkheden – dat zal ons leren Wie Hij in genade is. Wij zullen zien dat de meeste in de liefde het diepst afdaalt in genade, en dat is volmaaktheid.

Alle waarheden in deze brief worden eenvoudiger als men dit heeft begrepen. Men kan niet wandelen in gemeenschap met God, zonder te wandelen in het licht. Zo is er *licht* voor alles wat verkeerd is, maar er is *genade* voor alles wat ellendig is. Als iemand in de duisternis wandelt, wandelt hij niet in gemeenschap met God. En even verder in de brief: als iemand zijn broeder haat, heeft hij de liefde niet gekend. Alles is terug te voeren op dit hoofdpunt dat wij de volmaaktheid van Gods openbaring kennen, want deze is in Christus. Maar om te kunnen spreken over *gemeenschap*, moet men eerst gerechtvaardigd zijn. God kan geen gemeenschap hebben met het vlees en een kwaad geweten zal zich nooit op zijn gemak voelen bij God. Men moet vrede met God hebben. Om volmaakt te zijn voor mijn Vader, moet ik eerst weten dat Hij *mijn* Vader is. Om tot God te kunnen naderen en om in Zijn gemeenschap te kunnen blijven, is de hulpbron altijd dezelfde; het is de Heer Jezus. Hoe meer wij onze zwakheid voelen, hoe meer wij kunnen genieten van de genade die in Christus is en die voortdurend werkzaam is ten opzichte van ons.

Oorsprong: Le Messenger Évangélique 1931-246

Titel: La vie manifestée (Méditation)

© Oude Sporen 2007